

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Узбудљиве авантуре прича

Писац је писао на један веома занимљив и необичан начин. Тако да су све приче у књизи оживеле и почеле да му се обраћају, а он је причао са њима, решавао њихове проблеме, тешио их, лечио...

Све приче су главни ликови у књизи. Оне се препиру, свађају, жале, смеју, љуте, па чак и беже из књиге. Писац се у свакој причи нашао у смешној ситуацији где прича почне баш њему да се дешава.

Коју издвојити?

„Прича која не може да заврши саму себе“ тек на крају налази свој крај у причи „Крај приче“. „Прича од које се зева“ и Зевомир, успаван и непослушан зевач. „Алергична прича“ која је на крају била алергична на писца. „Празна прича“ која је отишла код доктора да излечи празнину и пронашла је слику дечака и плишаног меде. И излечила се тако што је причала причу о њима. У причи „Исте приче“ разговарају две приче које имају једног витеза и змаја и прича се никад не заврши зато што витез увек заспи. „Размажена прича“ да и она може да буде размажена. Сметале су јој тачке и зарези зато што су јој личили на буве које је имао вук у причи који се на буве жалио. „Прича која се чита када вириш кроз рупу“ и то не било коју него кроз рупу од крофне. „Господин зид“ прича о зиду који жели да научи да чита како би сазнао шта пише на њему, а кад је схватио да не пише ништа лепо замолио сликара да га прекречи.

Књигу сам прочитала у једном даху колико ми се свидела и колико је била узбудљива. Пуна загонетки и мозгалица и брзо вас увуче у сваку причу. Књига је веома поучна. Учи нас правилима лепог понашања. А најбитније што нас књига учи је важност читања.